

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-09-43932 פלוני נ' מדינת ישראל

בפני לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן

חברת ועדה – שלוה ליבוביץ, עו"ס

חבר ועדה – אבי שגיב, קרימינולוג

נציג שב"ס - יוסף יעקב גרוס

מזכיר ועדה - דרור פרידמן

פלוני

מבקש

ע"י ב"כ עו"ד יוסף אלנססרה

נגד

מדינת ישראל

משיבה

ע"י ב"כ עו"ד ברוך יעקובי

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 20 חודשים בגין עבירות התפרעות, מעשה טרור של חבלה
- 5 בכוונה מחמירה ופעולה בנשק למטרות טרור. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה
- 6 והורשע ולפסק הדין, האסיר השתתף בהתקהלות אסורה, שנועדה להפר את הסדר הציבורי.
- 7 במהלך ההתקהלות עמד האסיר בצומת כשהוא מצויד בבקבוק תבערה, יחד עם אחר שהחזיק
- 8 כוורת זיקוקים ומתפרעים נוספים. כשחלפה במקום ניידת משטרה, נזרק לעברה בקבוק תבערה
- 9 שהתפוצץ והתלקח. כאשר השוטרים יצאו מהניידת, יידה לעברם האסיר את בקבוק התבערה
- 10 שהחזיק, בכוונה לפגוע בהם ולגרום להם לחבלה חמורה. בנס אף אחד מהשוטרים לא נפגע, אולם
- 11 בקבוק התבערה חלף ליד ראשו של אחד השוטרים, התפוצץ על הכביש והתלקח. האחר שהיה עם
- 12 האסיר ירה לעבר השוטרים את הזיקוקים. מיד לאחר מכן נמלט האסיר לתוך סמטה ונעצר על
- 13 ידי השוטרים לאחר מרדף קצר. מדובר בעבירות חמורות. כפי שנקבע בפסק הדין העבירות בוצעו
- 14 על רקע אידיאולוגי/לאומני ופוטנציאל הנזק לפגיעה בגוף וברכוש רב וקטלני.
2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובתו עבירת משמעת מהעת האחרונה, 16.8.21, שעניינה
- 16 הפרת הסדר והמשמעת, כאשר במהלך הלילה מספר אסירים שרקו ומחאו כפיים בעת כניסת
- 17 סוהרת לתא. דווקא טענות האסיר ובא כוחו כי עבירה זו בוצעה על ידי כל התא וכי מדובר בענישה

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 09-21-43932 פלוני נ' מדינת ישראל

- 1 קולקטיבית, מלמדת על חומרת המעשה. לא למותר להזכיר כי גם את העבירות בגין מרצה את
2 מאסרו ביצע בצוותא עם אחרים ובצדק נקבע בפסק הדין שזוהי נסיבה לחומרה. זאת ועוד,
3 הכחשת האסיר את המעשה לאחר שנדון ונשפט מלמדת אף היא על מסוכנות האסיר.
- 4 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
5 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ
6 היא כללית ולא מתייחסת באופן ספציפי לאסיר ולמסוכנות הנשקפת ממנו - אולם נקבע בפסיקה
7 כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך
8 תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו.
9 מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה
10 והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-12-18 מדינת
11 ישראל נ' מנצור (31.12.18) (להלן: ענין מנצור) ועת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
12 (27.11.18) (להלן: ענין צופי)]. זאת ועוד, הגם שחוות הדעת מתייחסת לנתונים שנאספו משטחי
13 יהודה ושומרון ללא ירושלים, בית המשפט המחוזי בבאר-שבע קבע בעת"א 30452-01-21 מדינת
14 ישראל נ' דארי (20.1.21) (להלן: עניין דארי), כי יש לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם בעניינם של
15 תושבי מזרח ירושלים.
- 16 4. האסיר היה קטין בעת ביצוע העבירות וכיום מדובר במי שהוא צעיר לימים. צודק ב"כ המבקש
17 כי יש לתת לעובדה זו משקל, אולם על פי ההלכה הפסוקה, גם כשמדובר בצעיר שזה לו מאסרו
18 הראשון, בגין עבירה שביצע בהיותו קטין - חומרת העבירה מהווה ראיה לכאורה לסיכון שיש
19 בשחרורו [ראו והשוו רע"ב 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים (25.07.16), ענין צופי ו-ענין מנצור].
- 20 5. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר בהשלכת בקבוקי תבערה, אשר נעשו
21 במסגרת התארגנות לא חוקית של מספר מתפרעים, שבמהלכה הושלך לפחות בקבוק תבערה נוסף
22 אחד והיה ירי מכוורת זיקוקים לעבר שוטרים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית או
23 במשובת נעורים. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון והסיבה לכך שלא נגרם נזק
24 לגוף היא שבקבוק התבערה אשר זרק האסיר אל עבר השוטרים לא פגע בהם - אזי גם במקרה של
25 השלכת בקבוק תבערה נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין מנצור].
- 26 6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
27 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
28 בעניין זה אין לנו אלא להפנות לקביעות בית המשפט המחוזי בעניין דארי, שגם בעניינו של אסיר
29 אחר תושב עיסאווייה -

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-09-43932 פלוני נ' מדינת ישראל

1 "כשמדובר בעבירות שהמניע להן הוא אידיאולוגי, הרי שכל עוד הנסיבות
2 שנגדן כוונו המעשים שהונעו מהמניע האידיאולוגי מתקיימות, הסכנה
3 להישנות מעשים דומים על אותו רקע שרירה וקיימת. במצב דברים זה,
4 אסיר שביצע עבירה ממניע אידיאולוגי צריך לשכנע את הועדה שהוא זנח
5 את התפיסה שהביאה אותו לביצוע המעשים.

6 המציאות בנוגע לסכסוך הישראלי פלסטיני בכלל ובפרט בירושלים
7 וסביבותיה, לא השתנתה, והמתח הנובע מכך בעינו עומד. המשיב תושב
8 עיסאויה שבמזרח ירושלים, והוא צפוי לשוב לאזור מגוריו לאחר שחרורו
9 מהמאסר. לאותה סביבה, לאותם חברים, ולאותם תנאים שבמסגרתם
10 הוא ביצע את העבירות נגד כוחות הביטחון הישראליים. הדאגה שמא הוא
11 ישוב ויבצע עבירות דומות כחלק מההתנגדות לשלטון הישראלי ולכוחות
12 הביטחון, אינה דאגת שווא."

13 7. מפי האסיר שמענו הכחשה של עבירת המשמעת אשר בוצעה בכלא מגידו. הכחשה זו מזכירה גם
14 את עמדתו בתיק בו נדון למאסר אותו מרצה כעת. מדובר במי שטען כי לא התכוון לפגוע בשוטרים
15 אלא פעל תחת לחץ חברתי. מדובר במי שבצד הודאתו צמצם מאחריותו באופן שבית המשפט קבע
16 כי מחזק את משקל אינטרס ההרתעה בעניינו. האסיר אמר כי הוא מעוניין לחזור לביתו
17 ולמשפחתו ולהתחיל את חייו וכי הוא מצטער על מעשיו. אף אם ניתן לראות בדברים מינוריים
18 אלו חרטה על המעשים שביצע - אין בדברי האסיר הבנה של חומרת העבירות, ולא שמענו מפיו
19 התחייבות שלא יחזור על מעשיו. ב-עניין דארי נקבע כי "ההלכה קובעת כי לשם הוכחת שינוי אין
20 די בהצהרות מילוליות של הנוגע בדבר, אלא יש להציג תמונה משכנעת ונתמכת במעשים של
21 ממש לאורך זמן". עוד נפסק, כי "אין די באמירה בודדת שנעשית בפני ועדת השחרורים שכנותה
22 ומניעה אינם ברורים וידועים" כדי ללמד שהאסיר עבר שינוי אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה
23 עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון המדינה [ראו והשוו עניין צופי ו-עניין מנצור]. יש לזכור כי בפסק
24 הדין נקבע במפורש שמדובר בעבירות אשר בוצעו על רקע אידיאולוגי/לאומני כפי שגם עולה
25 מעובדות האירוע.

26 אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

27 עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
28 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
29 בשחרור מוקדם.
30
31

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 21-09-43932 פלוני נ' מדינת ישראל

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו ובהינתן כי האסיר היה קטין בעת ביצוע העבירות - הועדה אוסרת
פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום ח' בשבט התשפ"ב, 10 בינואר 2022, במעמד הנוכחים.

מר אבי שגיב,
חבר וועדה

גברת שלוה ליבוביץ,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס

6